

[Pia Kjærsgaard]

partiet brugte allerede inden afstemningen. Vi synes, det er dejligt, at et sådant sindelagsskifte kan forekomme hos regeringen, og det vil jeg da godt rose regeringen for. Det betyder med andre ord, at nejdet den 2. juni var det rigtige. Ellers er den danske befolkning jo faldet i en EF-fælde.

I øvrigt gav afstemningen den 2. juni en forklaring på, at partierne herinde ikke ønsker folkeafstemninger. Fremskridtspartiet har jo foreslået det på rigtig mange områder, f.eks. om udlændingeproblemet, men er blevet afvist. Mon ikke det skyldes, at politikerne ved, at de ikke er i overensstemmelse med befolkningen, og derfor ikke tør lade folket tale? Det tror jeg.

Statsministeren gjorde sig bemærket ved helt at undgå at tale om problemerne på udlændingeområdet. Det er jo en kendsgerning, at udlændinge fortsat strømmer ind i landet ganske uhammet og især flygtninge fra det tidligere Jugoslavien. I nat er der opnået visumtvang for dele af det tidligere Jugoslavien, men vi burde have gjort det for lang, lang tid siden og i stedet have koncentreret os om at hjælpe regionalt. Det kunne være gjort administrativt af justitsministeren, men endnu en gang gjorde regeringen sig afhængig af, hvad Socialdemokratiet ville.

På det ældrepolitiske område står det alt, alt for sløjt til. Pensionisterne har i årevis slidt og slæbt for samfundet og bliver i deres otium spist af med en alt for lille pension. Alligevel manglede der noget mere konkret i statsministerens tale om denne meget store gruppe danske borgere. Det seneste påfund, man – og det har været alle partier undtagen Fremskridtspartiet – har haft herinde, er, at alle pensionister skal betale for hjemmehjælp. De gamle, der allerede har betalt én gang, skal efter Fremskridtspartiets mening ikke straffes to gange, men vi står jo alene med det synspunkt. Faktum er imidlertid, at de gamle og syge straffes på grund af behovet for hjælp, og fordi de har været gode skatteborgere.

Vi mener, det er et tegn på sygdom i samfundet, at man forringer forholdene for dem, der har et behov, altså pensionisterne, og samtidig godkender, at omkring 320.000 arbejdsløse er med til at udhule statens finanser. Vi mener, at mange af disse mennesker skal yde en indsats for deres penge. Jeg er sikker på, at rigtig man-

ge gerne vil. Der er ikke nogen, der ønsker arbejdsløshed.

De ældres i forvejen meget stramme økonomi er blevet beskåret på alle ledder og kanter. Fremskridtspartiet har stemt imod hver gang, og det vil vi naturligvis fortsat gøre. De ældre skal have en tryk og god alderdom, og det skaber man ikke ved fortsat at gøre dem til et beskædningsobjekt. For at forbedre pensionisternes vilkår vil Fremskridtspartiet i de kommende folketingssamlinger på alle områder arbejde for, at pensionisterne får bedre vilkår økonomisk såvel som socialt.

Mens socialismen er på tilbagetog rundt omkring os og såmænd også i Danmark, hvor Socialdemokraterne mærker, at det hele trods alt ikke er så socialistisk, som det har været, ja, så kan et ikkesocialistisk flertal – hvis man ellers vil – lægge de næste mange års politik til rette ved at samarbejde. Det er en skelsættende chance, og Fremskridtspartiet er fortsat klar til at tage sin del af ansvaret for en ny politisk linje i Danmark.

Når friheden vinder sejre over hele verden, bliver det pludselig umuligt for de gamle partier fortsat at kræve, at Danmark skal fortsætte udviklingen i retning af formynderi. Derfor er det også chokerende, når statsministeren afviser ideologier og fremhæver den tredje vej, en samfundsmodel uden mål og mening. Den danske formynderstat bygger på to forudsætninger: dels at socialismen fungerer og giver positive resultater, og dels at politikerne har ret til at sætte sig selv over den enkelte borger. Vi mener, at begge dele er forkerte.

Fremskridtspartiet ønsker at hjælpe det danske samfund op af det parfumerede hængedynd, det efterhånden er lykkedes det danske Folketing at føre danskerne ud i. Vi er det eneste reelle oppositionsparti, og vi vil fortsat kæmpe for mindre statslig indblanding og større personlig frihed. Vi tror faktisk på, at vores medicin er rigtig; nu mangler vi altså bare, at patienten får medicinen. Flere andre partier har indrømmet det. Nu skal der så arbejdes på, at målet bliver nået: et Danmark med orden i økonomien og frihed for den enkelte.

Der er indtil nu fremsat to forslag om motiveret dagsorden: et socialdemokratisk, som også regeringen kan stemme for, og et socialistisk, som SF stemmer for. Jeg vil godt fremsætte følgende dagsordensforslag, som jeg vil bede regeringen om i det mindste at overveje: